

PETRAS GALIAUSKAS

Sąjūdietis, aktyvus Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dalyvis, keliautojas, gamtos mylėtojas, laisvalaikio kūrėjas parką Utenoje

1939–2019

Gimė 1939 m. gegužės 25 d. (birželio 1 d.) Utenos apskrities Alantos valsčiaus Gruodžių kaime. 1946–1956 m. mokėsi Girsteitiškio septynmetėje mokykloje, vėliau Alantos vidurinėje mokykloje. 1956–1961 m. studijavo Kauno Politechnikos institute, įgijo kelių inžinieriaus specialybę. 1961 m. birželio 22 d. gavo diplomą su pagyrimu. Pasiūlymo likti institute moksliniam darbui atsisakė dėl politinių pažiūrų.

Nuo 1961 m. su žmona Aldona apsigyveno Utenoje. 1961–1990 m. dirbo Utenos Autokelių valdyboje, Utenos kilnojamoje mechanizuotoje kolonoje, Utenos rajono statybos organizacijoje vyresniuoju darbų vykdytoju.

1988 metais aktyviai įsitraukė į Sąjūdžio veiklą. 1988 m. spalio 13 d. buvo išrinktas į Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Utenos rajono tarybą. Sąjūdžio veikla ir pirmieji nepriklausomybės metų įvykiai nugulė kruopščiai rašytame dienoraštyje.

1990 m. kandidatavo ir penkerių metų kadencijai buvo išrinktas į Utenos rajono Tarybą (etatinis pirmininko pavaduotojas). 1991 m. sausio įvykiai ir kita tarnybinė veikla buvo detalai fiksuojama 1991-1995 metų darbo kalendoriuose.

1992 m. sausio 9 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku Nr. I-2193 už drąsą ir pasiaukojimą ginant Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę 1991 metų sausio–rugsėjo mėnesiais apdovanotas Sausio 13-osios atminimo medaliu.

1995–2002 m. dirbo Utenos miesto seniūnu.

Laisvalaikio ilgus dešimtmečius šalia senųjų Utenos miesto kapinių sodino ir puoselėjo parką, įprasmindamas kiekvieną pasodintą medelį ar jų grupę, suteikdamas pavadinimus, kaip antai „Tautiškosios giesmės“ ąžuolynas, „Vasario šešioliktosios“ alėja, Prūsų sala ir kt.

Per atostogas keliaudavo su šeima. Maršrutai, kuriuos pats kruopščiai ruošdavo studijuodamas žemėlapius ir rašydamas kelionei skirtas enciklopedijas, driekėsi link Kaukazo, Karpatų kalnų, nuo Baltijos link Juodosios ir Kaspijos jūrų. Širdžiai artimos buvo ir kelionės po buvusias LDK teritorijas, Prūsijos žemes. Kelionių, šeimos ir istorijos virsmo akimirkos gulė piešiniuose, paties darytuose nuotraukų albumuose su tiksliai fiksuotomis datomis, vietovėmis, kartais net ir kurtais eilėraščiais. Iš gausios fotoalbumų kolekcijos apie svečias šalis, Vrublevskių bibliotekoje sudaryta Petro Galiausko asmeninė biblioteka, o šeimos archyve išliko stropiai fiksuoti Sąjūdžio bei Nepriklausomybės pradžios įvykiai, tapę Utenos istorijos dalimi.

Dukros paskatintas parašė memuarus „Kryžkelės“, Indraja, Utena, 2019.

Mirė 2019 m. rugsėjo 13 d. Utenoje, palaidotas Gruodžių kaimo (Molėtų rajonas) kapinaitėse.